

Schwabův Velký Reset vrací civilizační hodiny na počátek

- CZ24 News | 26. července 2023

Pandemie covid-19 představovala bezprecedentní spojení zájmů velkých a mocných korporací s mocí státu. Demokraticky zvolení politici v mnoha zemích nedokázali zastupovat zájmy svých občanů a dokonce ani prosazovat své vlastní ústavy a listiny práv.

Konkrétně potom podporovali různá blokovácí opatření, očkovací mandáty, potlačovali různé možnosti včasné léčby, cenzurovali odlišné názory, naopak šířili propagandu, zasahovali do soukromé sféry jednotlivců a podpořili pozastavení různých forem svobody. Všechny tyto politiky a opatření byly přitom centrálně navrženy sociálními inženýry pandemie.

Globalisté, kteří jsou doslova posedlí společenskou kontrolou, se rozhodli využít pandemie ke zvýšení své autoritářské moci. Mezi nimi byl jedním z nejvýznamnějších [Klaus Schwab](#), zakladatel a výkonný předseda Světového ekonomického fóra (WEF). V [červnu 2020](#), [prohlásil](#) že „pandemie představuje vzácné, ale úzké okno příležitosti k zamyšlení se, přetvoření a resetování našeho světa“. [Podle něj](#) se „každá země, od Spojených států až po Čínu, musí účastnit a každý průmysl, od ropy a plynu po technologie, musí být transformován“.

Není již žádným velkým tajemstvím, že WEF se od prvních dnů pandemie zaměřil hlavně na urychlení implementace centrálního plánování pro celou globální populaci. Tento plán nastolit nový světový řád, známý jako [Velký reset](#), byl rovněž klíčovým tématem nedávného **výročního zasedání WEF**, které se konalo [ve dnech 22.-26. května ve](#) švýcarském Davosu.

Takto drastické změny světového řádu, jako právě [Velký reset](#) se nikdy nedějí spontánně; spíše je navrhuji tvůrci globální politiky, včetně vlivných miliardářů, politiků, celebrit, zaujatých akademiků, bohatých filantropů a byrokratů z mezinárodních organizací a institucí. Tyto typy lidí podporují sociální inženýrství, protože jim to umožňuje získat kontrolu nad světovým bohatstvím a přírodními zdroji a posílí to jejich schopnost utvářet společnost tak, jak uznají za vhodné.

Stejně jako jejich předchůdci napříč historií i sociální inženýři WEF věří, že „nesmí existovat naprosto žádná spontánní, nikým neregulovaná aktivita, protože by mohla přinést výsledky, které nelze předvídat a s nimiž plán nepočítá. Mohlo by to totiž přinést něco nového, o čem se ve filozofii plánovače ani nesnilo.“¹

Na základě [agendy](#) WEF bude úspěšné dokončení současné [průmyslové transformace](#) vyžadovat přepracování a kontrolu naprosto každého bytí by třeba jen nepatrného aspektu lidského života a chování, včetně všech soukromých sfér jednotlivců, ekonomiky, politiky a společenských organizací, bez možnosti další dobrovolné a spontánní spolupráce mezi jednotlivci pouze na základě jejich vlastní svobodné vůle, hodnot, myšlenek a přesvědčení.

Před téměř dvěma stoletími jsme byli varováni, že až tento typ tyranské moci uspěje, tak že bude „zanepřázdňen spoustou malých“ despotických úkolů pronikající „do soukromého života“, do řízení rodiny a začne dokonce diktovat „činy“ a „chutě jednotlivců“.²

Ve skutečnosti některé z nejúsměvnějších kontrol navržených WEF zahrnovaly třeba omezení praní džín na „ne více [než jednou za měsíc](#)“ a „pyžama jen jednou týdně“. WEF také obhájí [transformaci celých potravinových systémů](#) tím, že povzbudí lidi, aby konzumovali hmyz, s argumentem, že

„ [hmyzí protein](#) má vysoce kvalitní vlastnosti a může být použit jako alternativní zdroj proteinu v celém potravinovém řetězci, od krmiv pro akvakulturu až po přísady do výživových doplňků pro lidi a domácí mazlíčky“.

Reforma současného potravinového systému by podle vize těchto globalistických psychopatů také zahrnovala konzumaci „kultivovaného masa“, [odkazující](#) na „masný produkt vytvořený kultivací živočišných buněk v kontrolovaném laboratorním prostředí“.

WEF dále také [podporuje](#) odstranění soukromého „vlastnictví auta“, protože „platba za jízdu nebo doručení je stejně tak snadná jako klepnutí v aplikaci pro chytrý telefon“ a „pronájem vozidla“ podle nich znamená, že „úvěry na auta a platby pojištění se zmenšují nebo mizí“. Cílem Velkého resetu je tedy vytvořit takový svět, kde „[nebudete nic vlastnit a budete šťastní](#)“ a to již [do roku 2030](#), protože lidé již nadále [nebudou vlastnit žádný soukromý majetek](#) a budou si pouze [pronajímat si vše](#), co „ke svému životu potřebují“.

Tato premisa však poněkud ignoruje skutečnost, že soukromé vlastnictví je vždy spojeno hlavně s rozvojem civilizací, s vyššími stupni jejich materiálního a mravního vývoje a také s rozvojem moderního rodinného života. Scénář WEF by rovněž snížil ten pocit vlastního bezpečí, který je posílen právě vlastnictvím soukromého majetku.

Jakmile bude Velký reset úspěšně dokončen, tak již nebudou mít všichni jednotlivci své své vlastní myšlení a rozhodování, ale bude „pro ně prováděno lidmi podobnými jim, kteří je oslovují nebo mluví jejich jménem.“³ Taková „touha vnutit lidem krédo, které je pro ně považováno za spásné, není nic nového, není to záležitost, která by byla pro naši dobu nějak nová nebo vlastní“.⁴

Jak nám však různé totalitní režimy v průběhu historie již jasně ukázaly, tak represivní centrální plánování sociálních inženýrů vede vždy jen k tomu, že masy ztrácejí smysl pro autonomii, svobodu, důstojnost, kreativitu a sílu. Vytrácí se také pobídka zlepšovat vlastní kondici a přispívat k pokroku společnosti.⁵

Pokud bude toto sociální inženýrství WEF úspěšné, pak se do roku 2030 člověk nebude moci spolehnout ani sám na sebe, na členy rodiny, příbuzné, přátele nebo komunitu. Je to proto, že zastánci jakéhokoli absolutistického režimu vždy chtějí, aby veškeré tradice a zvyky byly pokud možno co nejvíc poškozeny, aby nám byly „vymazány vzpomínky, zničeny zvyky, ... aby svoboda byla vyhnána ze zákonů“.

Jinými slovy, chtějí vytvořit takový společenský řád, ve kterém budou sympatie a vzájemná pomoc již zastaralé a kde každý světoobčan bude stejně bezmocný, chudý a izolovaný, takže lidé již nebudou schopni postavit se organizované síle globálního vládnutí a stanou se naprosto závislými na svých vládách a na jejich korporátních spojencích, pokud jde o jejich vlastní přežití.

Nakonec už občany nic neochrání a občané už nebudou schopni chránit sami sebe.

Sociální inženýři z WEF v podstatě obhajují přirozenou svobodu, která by ale umožnila silným uplatnit svou moc a zároveň si podmanit slabé.

Tím ovšem v podstatě volají po tom, aby se svět posunul ve vývoji lidských dějin zase zpět, směrem ke znovuzavedení jakéhosi neofeudalismu a novodobého digitálního otroctví.

Je důležité mít na paměti, že ekonomická svoboda, pozitivní svoboda, politická svoboda, svoboda myšlení, svoboda slova a svoboda tisku nejsou vůbec nějaké atributy primitivního člověka nebo nevolnictví; spíše jsou to sociální produkty těch nejpokročilejších fází společnosti.

Přesněji řečeno, tyto druhy svobody jsou výsledkem úsilí bezpočtu myslitelů, sociálních hnutí, revolucí a válek v průběhu lidských dějin.

Sociální inženýři se však nezajímají o historii a boje naší civilizace, protože věří, že mají odborné znalosti ve všech oblastech, což je vždy ten hlavní myšlenkový směr v srdci všech diktátorských režimů.⁷ Nemyslí si, že sociální inženýrství je cizí skutečné povaze lidských bytostí, i když je založeno na „mechanické přesnosti“ a „nevychází ze svobodné volby člověka“.⁸

Kromě toho zastánci sociálního inženýrství ignorují skutečnost, že „pokrok lidstva v silách mysli a srdce, v blahobytu a v technice, v právu a morálce nutně zahrnuje účast nižších tříd“.

Každý, kdo ještě stále věří, že sociální inženýři WEF mají při navrhování a realizaci Velkého resetu na srdci nějaké ušlechtilé záměry, tak by měl věnovat pozornost varování prezidenta [Franklina D. Roosevelta](#) (1935), který (ironicky) prohlásil:

Doktrína regulace a legislativy „hlavních myslí“, jejichž úsudku a vůli se všichni lidé mohou rádi a tiše podvolit, byla ve Washingtonu během posledních 10 let až příliš zjevná. Kdyby ale bylo možné najít ty „hlavní mozky“ tak nesobecké, tak ochotné rozhodovat se bez váhání proti svým vlastním osobním zájmům nebo soukromým předsudkům, osobnosti téměř božské ve své schopnosti držet misky vah spravedlivou rukou, taková vláda by skutečně mohla být v zájmu naší země; ale na našem politickém horizontu žádní takoví nejsou a nemůžeme ani očekávat úplný obrat ve všech hlavních učeních historie.

Reference:

1. FA Hayek, *The Road to Serfdom* (1944; repr., New York: Routledge, 2006), s. 166.
2. Alexis de Tocqueville, *Demokracie v Americe: Historicko-kritické vydání „De la démocratie en Amérique“*, ed. Eduardo Nolla a přel. James T. Schleifer, bilingvní vyd., 4 sv. (Indianapolis, IN: Liberty Fund, 2010), 1:223.
3. John Stuart Mill, *On Liberty* (Kitchener, ON: Batoche Books, 2001), s. 261.
4. Hayek, *Cesta do nevolnictví*, str. 168.
5. Hayek, *Cesta do nevolnictví*.
6. Tocqueville, *Demokracie v Americe*, 2:156.
7. Hayek, *Cesta do nevolnictví*.
8. Wilhelm von Humboldt, *Hranice státní akce*. (1792; repr., Cambridge: Cambridge University Press, 1969).
9. Gustav Friedrich Schmoller, „Třídní konflikty obecně.“ (*American Journal of Sociology*, Vol. 20, No. 4, 1915), s. 519.

AUTOR: Birsen Filip

[ZDROJ](#)

Překlad: Myšpule/myspulesvet.org